

РЕШЕНИЕ

№ 8903

гр., 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА**
МИТЕВА

при участието на секретаря **ГЕРГАНА ИВ. ДАНАИЛОВА**
като разгледа докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20221110141684 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 415, ал. 1 вр. чл. 422 ГПК.

Образувано е по предявени от „Ай Ти Еф Груп“ АД срещу А. А. М. искове с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР вр. чл. 240, ал. 1 и 2 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца вземания за следните суми: 1289,63 лева, представляваща подлежаща на връщане заета сума по договор за кредит от 14.05.2020 г., ведно със законната лихва от 01.04.2022 г. до погасяване на задължението, сумата от 249,71 лева, представляваща възнаградителна лихва за периода от 15.07.2020 г. до 14.05.2021 г., както и сумата от 114,68 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 15.05.2021 г. до 01.04.2022 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. дело № 17757/2022 г.

Ищецът твърди, че на 14.05.2020 г. с ответника сключили Договор за кредит № 376884 във формата на електронен документ, като договарянето се осъществило чрез средства за комуникация от разстояние /електронна поща, уеб-сайт и телефон/, по инициатива на ответника след попълнена заявка за кандидастване на сайта на дружеството, с която декларирал, че се е запознал и съгласил с Общите условия приложими към договора за кредит. След одобряване на кредита от ищеца и сключване на договора посредством активиране на линк „приеми договора“ от ответника, на последния била преведена по банков път сумата от 1 500 лв. Заетата сума следвало да бъде погасена с дванадесет 30 - дневни вноски, като общият срок за погасяване на кредита бил от 15.05.2020г. до 14.05.2021г. Поддържа, че за посочения период кредитополучателят дължи възнаградителна лихва, която възлиза на 249,71 лева. Твърди, че ответникът е изпаднал в забава, поради което дължи и лихва за периода от 15.05.2021 г. до 31.03.2022 г.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът А. А. М. е подал отговор, с който оспорва предявените искове като неоснователни със съображения, че от твърденията на ищеца следвало, че заявката за кредита била подадена от трето лице. Ищецът твърдял, че именно

това трето лице се е запознало и съгласило с общите условия по договора за кредит, поради което ответникът не бил легитимиран да отговаря за връщането на заетите суми. Моли за отхвърляне на предявените иски и претендира разноски.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

От приложеното ч. гр. д. № 17757/2022 г. на СРС, 113 състав, се установява, че на 01.04.2022 г. ищецът „Ай Ти Еф Груп“ АД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу ответника за процесните вземания. Съдът е уважил изцяло заявлението като е издал Заповед за изпълнение от 18.04.2022 г. С депозирано в срок възражение срещу заповедта на основание чл. 414 ГПК, длъжникът оспорва вземането като недължимо. В предоставения от съда срок ищецът е предявил настоящите установителни иски за вземанията в размер на 1289,63 лева, представляваща подлежаща на връщане зета сума по договор за кредит от 14.05.2020 г., ведно със законната лихва от 01.04.2022 г. до погасяване на задължението, сумата от 249,71 лева, представляваща възнаградителна лихва за периода от 15.07.2020 г. до 14.05.2021 г., както и сумата от 114,68 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 15.05.2021 г. до 01.04.2022 г., предмет на издадената заповед, поради което съдът достига до извод за процесуалната му допустимост.

По основателността:

По исковете с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР вр. чл. 240, ал. 1 и 2 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че между него и ответника е възникнало валидно правоотношение по договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние, по което заеодателят е предоставил на ответника в заем посочената сума, а последният се е задължил да я върне в посочения срок, ведно с уговорената възнаградителна лихва в уговорения размер.

По иска по чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да установи погасяване на задълженията си в срок.

От приетите по делото писмени доказателства следва, че с Договор за потребителски кредит № 376884 от 14.05.2020 г., сключен между ищеца "Ай Ти Еф Груп" АД, в качеството му на заеодател, и ответника А. А. М., в качеството му на заемател, на последния е отпуснат паричен заем за финансиране на лични нужди в размер на сумата от 1500 лв. Изяснява се, че същата следвало да бъде върната при надлежно и правилно изпълнение на задълженията по кредита в размер на 1849,44 лева, като размерът а погасителната вноска с оборено обезпечение ще възлиза на 154,12 лева, а размерът без одобрено обезпечение – на 289,17 лева, при 12 броя на погасителните вноски. В договора е посочено, че сумата по кредита се предоставяла на ответника по банков път по посочена от него банкова сметка или чрез системата на „Изипей“ АД, като срокът на кредита започвал да тече от датата на изпращане на сумата. Видно от чл. 4.1 от договора била уговорена и лихва върху главницата по кредита в размер на 1/365 от годишната лихва за ползване на кредита.

По делото е представено и прието преводно нареждане от 14.05.2020 г. за извършен паричен превод в полза на лицето получател – А. А. М., в размер на сумата от 1500 лв., с вписано основание: "по договор за кредит 376884".

От приетия по делото Договор за потребителски кредит № 376884 от 14.05.2020 г., сключен между ищеца "Ай Ти Еф Груп" АД, в качеството му на заеодател, и ответника А. А. М., в качеството му на заемател, се установява, че при неизпълнение на задължението си за погасяване на кредита заеополучателят дължи неустойка за всеки календарен ден, за който не е предоставил обезпечение, а в клаузата на т. 8.5, че неразделна част от договора са Общите условия на ищеца. В договора са посочени данни за заеополучателя А. А. М. – три имена, ЕГН, номер на лична карта и дата на издаването ѝ, постоянен адрес, мобилен

телефонен номер, както и електронна поща.

По делото са приети Общи условия на "Ай Ти Еф Груп" АД, приложими към договори за кредит "Кредит до заплата". В клаузите на т. 3 от последните, озаглавена "Кандидатстване и сключване на договор за кредит" е предвидено, че предоставянето на кредит се осъществява въз основа на договори, представляващи договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние, за сключването на които страните използват изключително средства за комуникация от разстояние – електронна поща, уеб-сайт и телефон. Съгласно т. 3. 4 сключването на договора става по инициатива на клиента – кредитополучател, който попълва заявка за кандидатстване, намираща на уеб-сайта на "Ай Ти Еф Груп" АД – [www.smilekredit. bg](http://www.smilekredit.bg), в който попълва данни относно самоличността си – три имена, ЕГН, адрес, лична карта, месторабота, мобилен телефонен номер, актуална електронна поща, банкова сметка. Клиентът задължително трябва да се запознае и да посочи, че е съгласен с общите условия, както и да даде съгласие за обработка на личните му данни. При завършване на регистрацията на профила си, ответникът получава ПИН код под формата на кратко електронно съобщение на посочения от него телефонен номер, както и линк на посочената от него електронна поща, които следва да потвърди. Посочено е, че приемането представлява необходимо условие за изпращането на заемната сума, а клиентът потвърждава заявката си чрез активиране на линка – част от уеб-сайта на ищеца, въвеждане на пин-кода на заявката и с бутон "потвърди". Кредитодателят одобрява отпускането на заема, за което уведомява насрещната страна чрез изпращане на съобщение – арт. т. 3. 9 от ОУ, като на електронната му поща изпраща договора за кредит, Общите условия, Приложение № 1 към договора за кредит и Погасителния план към него – т. 3.14. Уговорено е между страните – аргумент от т. 3.15, че клиентът /ответникът/ разполага с 24 часа да приеме и да се съгласи с тези документи, считано от момента на получаването на уведомлението за положителното решение за отпускане на заема или съответно да откаже кредита. Кредитодателят – ищец в настоящото производство, отпуска кредита по банкова сметка на кредитополучателя, която последният е посочил по заявката за кандидатстване и/или Договора за кредит или чрез системата на Изипей, в случай, че това е изборът от него начин.

В клаузата на т. 13.2 от Раздел V "Неизпълнение и последици" на процесните ОУ е предвидено, че при забава на което и да е парично задължение кредитополучателят дължи законна лихва за забава върху неплатената в срок сума за времето на забавата. Посочено е още, че тази лихва се дължи от ответника независимо и ведно с начислените лихви и такси и други суми по кредита.

От изводите на вещото лице, обективирани в изслушаното и прието по делото заключение по съдебно-техническа експертиза се установява, че ответникът е попълнил форма за искане за потребителски кредит като е посочил лични данни, данни за работодател и информация за заявката. Експертът е констатирал, че ищецът „Ай Ти Еф Груп“ АД е изпратил ПИН код под формата на кратко електронно съобщение на номер + 359 8788 991 108, а електронното писмо за потвърждение е изпратено на електронната поща mishev.asparuh@gmail.com на дата 14.05.2020 г., която поща съвпада изцяло с посочената за кореспонденция в процесния договор. Съдържанието на полученото от ответника електронно писмо съдържа уведомяване на ответника, че заявката му за кредит е одобрена, като за да му бъде изпратена заемната сума, същият следва да потвърди договора си, натискайки бутон „потвърди“. Ответникът е предупреден, че одобрението е валидно 24 часа. Установява се от експертизата още, че в електронната система има лог на действието от дата 14.05.2020 г., час: 13:43:58 с текст „КП#77495 промени Кредит Статус на кредита: Одобен - > Потвърден“, и ответникът има регистриран профил на уеб сайта на ищеца с клиентски номер 77495. В открито съдебно заседание от 09.05.2023 г. вещото лице поддържа представеното от него заключение и същото не е оспорено от страните по делото.

Съдът кредитира заключението, преценявайки го по реда на [чл. 202 ГПК](#), съобразявайки, че в същото е даден обоснован отговор на всички поставени задачи, изготвено е въз основа на материалите по делото, проверка на място на софтуера и на базите

данни на системата, обслужваща ищцовото дружество, като е останало и неоспорено от страните.

Възникването на процесните вземания е обусловено от установяване от ищеца, при условията на пълно и главно доказване, наличието на твърдяното валидно облигационно правоотношение с ответника по договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние, с обективизирана именно от последния воля за предоставяне на заемната сума, по което е предал същата на заемополучателя, уговорения падеж на връщане и изискуемостта на вземането. Следва да докаже и наличието на валидно постигната договореност между страните за връщане на кредита и неговия размер, както и на изпадането на ответника в забава.

В настоящия случай ищецът претендира установяване съществуването в негова полза на вземания срещу ответника, произтичащи от договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Съгласно разпоредбата на чл. 6 ЗПФУР такъв е всеки договор, сключен между доставчик и потребител като част от система за предоставяне на финансови услуги от разстояние, организирана от доставчика, при която от отправянето на предложението до сключването на договора страните използват изключително средства за комуникация от разстояние - едно или повече. Съгласно дефинитивната разпоредба на § 1, т. 2 от ДР на ЗПФУР, "средство за комуникация от разстояние" е всяко средство, което може да се използва за предоставяне на услуги от разстояние, без да е налице едновременно физическо присъствие на доставчика и на потребителя, като несъмнено използването на електронни формуляри в интернет, провеждането на разговори по телефон и изпращането на писма по имейл представляват средства за комуникация от разстояние. Предвид изложените от ищеца твърдения за начина на сключване на процесния договор, съдът намира, че правоотношението между страните попада в приложното поле на посочения нормативен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 18 ЗПФУР, при договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние доставчикът е длъжен да докаже, че е изпълнил задълженията си за предоставяне на информацията по чл. 8 от закона на потребителя, както и че е получил съгласието на последния за сключване на договора (ал. 1, т. 1 и т. 3), като за доказване на посочените обстоятелства се прилага разпоредбата на чл. 293 от Търговския закон, а в случаите на електронни изявления – Закона за електронния документ и електронния подпис /в действащата редакция/. В конкретния случай кореспонденцията между заемодателя и заемателя е била изключително по електронен път поради което приложение към същата намират нормите на ЗЕДЕП /сега Закон за електронния документ и електронните удостоверителни знаци/. Съгласно чл. 3, ал. 1 на ЗЕДЕП, в редакцията му към 29.03.2017 г., електронен документ е електронно изявление, записано върху магнитен, оптичен или друг носител, който дава възможност да бъде възпроизвеждано. С оглед разпоредбите на чл. 13, ал. 3 и ал. 4 ЗЕДЕП съдът достига до извод, че законът придава значението на подписан документ само на този електронен документ, към който е добавен квалифициран електронен подпис, допускайки страните да се съгласят в отношенията помежду си да придадат на обикновения електронен подпис стойността на саморъчен. Същевременно съгласно чл. 13, ал. 1 ЗЕДЕП електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. Доказателствената сила на така създадения електронен документ е такава, каквото законът признава на подписания писмен документ. Ако се касае за частен документ, той се ползва с такава сила само за авторството на изявлението – арг. чл. 180 ГПК, а ако изявлението съставлява признание на неблагоприятни за автора обстоятелства, това увеличава доказателствената стойност на документа, без да му придава материална доказателствена сила, каквато имат само подписаните официални документи – чл. 179, ал. 1 ГПК.

Наред с това съдебната практика /в т. ч. *Определение № 169 от 06.04.2017 г. по ч. т. дело № 672/2017 г., I т. о. на ВКС*/ приема, че електронното съобщение, несъдържащо квалифициран електронен подпис макар да не се ползва с формална доказателствена сила, не е "правно нищо", не е тъждествено на пълна липса на волеизявление.

Съобразявайки се с горните правни изводи, легалната дефиниция на понятието "електронен документ", дадена в [чл. 3, т. 35 от Регламент \(ЕС\) № 910/2014](#) на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. /съгласно която такъв документ е съдържание, съхранявано в електронна форма, т. е. не е необходимо да е възпроизведено на хартиен носител/, както и с оглед представените и приети по делото Договор за потребителски кредит № 376884/14.05.2020 г., Приложение № 1 към него и ОУ на ищеца, съдържащи подробна информация относно личните данни на А. А. М., в т.ч. три имена, ЕГН, адреси, номер на лична карта, електронен адрес, телефон, месторабота, съдът приема, че процесният договор е бил сключен от ответника, който се е съгласил на отправеното му предложение от ищеца, предоставяйки му своите лични данни. Предвид това, съдът намира за доказано по делото, че "Ай Ти Еф Груп" АД, в качеството си на заемодател и доставчик на финансови услуги, е получил съгласието на заемополучателя А. А. М. за сключването на договора от 14.05.2020 г. по реда на [чл. 18, ал. 1, т. 3 ЗПФУР](#). Касае се за информация, предоставена в електронна форма, логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство – арг. чл. 13, ал. 1 ЗЕДЕП. В случая договорите се считат за сключени не в момента на подписването им на хартиен носител, а в момента на изразяване на съгласието на ответника чрез потвърждение в съответния линк.

В подкрепа на извода за последователно възникнали между страните заемни правоотношения, породени от договорите за кредит, сключени като част от системата на предоставяне на финансови услуги от разстояние, са и данните, следващи от приетото и неоспорено заключение на съдебно-техническата експертиза. От същото по категоричен начин се установява, че в процесния случай е спазена процедурата по сключване на договора, разписана в чл. 3 и сл. от приложимите Общи условия на ищцовото дружество, като в сайта му е регистриран потребител с имена А. А. М., подал заявка за кандидатстване за кредит, съдържаща същите лични данни, отразени в договора, като линкът е активиран и са предприети действия по приемане на договора. Изяснява се, че проект на същия, заедно с Общите условия, е бил изпращан от ищцовото дружество на електронния адрес, вписан в заявката, с дадени указания относно възможността потребителят да ги приеме или откаже.

С оглед изложеното, съдът намира, че между "Ай Ти Еф Груп" АД и А. А. М. е възникнало облигационно правоотношение, попадащо в приложното поле на [чл. 9 от Закона за потребителския кредит](#) /доколкото ответникът е физическо лице с качеството на потребител по смисъла на [§ 13, т. 1 от ДР на ЗПК](#), а ищецът - на търговец по смисъла на [§ 13, т. 2 от ДР на ЗПК](#)/, и сключено по реда на ЗПФУР, по което ищецът, в качеството си на заемодател, е изпълнил основното си задължение към ответника, в качеството му на заемополучател, като му е предоставил заемната сума, предмет на процесния Договор за потребителски кредит № 376884 от 14.05.2020 г. в размер от 1500 лв.

Ето защо, за ответника е възникнало насрещното задължение да върне заетата сума в претендиращия размер – 1289,63 лева, заедно с договорна /възнаградителна лихва/ в размер от 249,71 лв. за периода от 15.07.2020 г. до 14.05.2021 г., за която също са налице валидно уговорени клаузи в процесния договор.

Въпреки разпределената му доказателствена тежест ответникът не изложи твърдения и не ангажира доказателства за плащане на процесните вземания, предмет на издадената заповед за изпълнение от 18.04.2022 г., поради което предявените искове по [чл. 422, ал. 1 ГПК](#), вр. [чл. 79, ал. 1 ЗЗД](#), вр. [чл. 9 ЗПК](#), вр. [чл. 6 ЗПФУР](#) за установяване дължимостта на тези вземания следва да бъдат уважени изцяло.

Доколкото съдът достигна до извод за възникването на главен дълг, както и че действително ответникът е изпаднал в забава за погасяването му, с оглед падежната дата на последната погасителна вноска по представения по делото погасителен план към процесния договор – 14.05.2021 г., то ответникът дължи и обезщетение за забава в претендиращия размер от 114,6 лева за периода от 15.05.2021 г. до 31.03.2022 г. С оглед на това, исковата претенция с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД се явява също основателна и като такава следва да бъде уважена изцяло.

По разноските:

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът А. А. М. следва да бъде осъден да заплати на „Ай Ти Еф Груп“ АД сторените от последния съдебни разноси. Съдът намира релевираното от ответника с отговора на исковата молба възражение за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение за основателно, като съобразено с фактическата и правна сложност на делото, както и с оглед разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения, счита, че същото от пълния претендиран размер от 800 лева следва да бъде намалено до минимума от 465,40 лева. На ищеца следва да бъдат присъдени и сторените от него разноси за държавна такса в размер на 33,08 лева, за издадени 2 бр. съдебни удостоверения в размер на 10 лева /по 5 лв. за всяко/, както и за депозит за вещо лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза в размер на 450 лева. С оглед на това, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените от него разноси за настоящото исково производство в общ размер на 958,48 лева.

С оглед на даденото задължително тълкуване в т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2014 г. на ОСГТК на ВКС относно разпределението на отговорността за разноси, направени в заповедното производство, настоящият състав следва да постанови осъдителен диспозитив, с който да се произнесе по този въпрос.

С представения списък по чл. 80 ГПК ищецът претендира разноси за заповедното производство в общ размер на 834 лева, от които 34 лева – разноси в заповедното производство, и 800 лева – адвокатско възнаграждение. Съдът намира, като взе предвид направеното от ответника оспорване за прекомерност на адвокатското възнаграждение, че същото действително е необосновано завишено и поради това подлежи на занижаване от съда до минимума от 400 лева /съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения/.

Ответникът няма право на разноси.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от "Ай Ти Еф Груп" АД, с ЕИК202255877, със седалище и адрес на управление: гр., ул. "Сребърна" № 16, ет. 8, срещу А. А. М., с ЕГН*****, с постоянен адрес: гр., бул. „... .. III“, обективно съединени установителни искове с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР вр. чл. 240, ал. 1 и 2 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, че А. А. М. дължи на "Ай Ти Еф Груп" АД сумата от 1289,63 лв., представляваща подлежаща на връщане заета сума по договор за кредит от 14.05.2020 г., ведно със законната лихва от 01.04.2022 г. до погасяване на задължението, сумата от 249,71 лева, представляваща възнаградителна лихва за периода от 15.07.2020 г. до 14.05.2021 г., както и сумата от 114,68 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 15.05.2021 г. до 01.04.2022 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. дело № 17757/2022 г.

ОСЪЖДА А. А. М., с ЕГН*****, с постоянен адрес: гр., б....., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК да заплати на "Ай Ти Еф Груп" АД, с ЕИК202255877, със седалище и адрес на управление: гр., ул. "Сребърна" № 16, ет. 8, сумата от **958,48 лева** – сторени разноси в исковото производство, и сумата от **434 лева** – сторени разноси в заповедното производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____